

UCHWAŁA NR XXII.109.2025
RADY GMINY BIAŁOŚLIWIE

z dnia 24 września 2025 r.

w sprawie rozpatrzenia skargi na sposób załatwienia wniosku

Na podstawie art. 18 ust. 2 pkt 15 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2025 r. poz. 1153 ze zm.) oraz art. 246 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz.U.2024 poz. 572 ze zm.) Rada Gminy Białosłiwie uchwala, co następuje:

§ 1. Stwierdza się, że skarga wniesiona przez S.Ś. na sposób załatwienia wniosku z dnia 30 lipca 2025 r. jest bezzasadna.

§ 2. Zobowiązuje się Przewodniczącego Rady Gminy Białosłiwie do przekazania skarżącemu niniejszej uchwały wraz z uzasadnieniem jako odpowiedzi na skargę.

§ 3. Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Przewodniczący Rady Gminy

Ryszard Wolny

Uzasadnienie

Dnia 1 września 2025 r. do Rady Gminy wpłynęła skarga złożona przez S.Ś. Białośliwia na sposób załatwienia wniosku z dnia 30 lipca 2025 r. oznaczenie OŚ.6254.9.2025 w sprawie podjęcia działań mających na celu zaprzestania naruszeń przepisów dotyczących ochrony gatunkowej ptaków.

W dniu 9 września 2025 r. skarga została przekazana Komisji Skarg, Wniosków i Petycji Rady Gminy Białośliwie.

Podczas posiedzenia, które odbyło się w dniu 17 września 2025 r. Komisja Skarg, Wniosków i Petycji dokonała analizy skargi, w wyniku, której stwierdziła jej bezzasadność. Wójt Gminy, odpowiadając na wniosek skarżącego dotyczący organizacji imprez na terenie gminy, działał w ramach swoich ustawowych kompetencji i obowiązków wynikających z ustawy o samorządzie gminnym oraz Kodeksu postępowania administracyjnego. Odpowiedź udzielona przez Wójta spełniała wymogi formalne i merytoryczne określone w art. 237–238 KPA.

Zarzuty skargi, jakoby Wójt naruszył zasady ogólne postępowania administracyjnego, nie znajdują potwierdzenia w materiale dowodowym ani w orzecznictwie, w szczególności, że postępowanie wnioskowe jest postępowaniem odformalizowanym i uproszczonym. Zgodnie z postanowieniem NSA z 17.02.2011 r. I OSK 196/11 Postępowanie w sprawie skarg powszechnych ma cechy samodzielnego jednoinstancyjnego postępowania administracyjnego uproszczonego i kończy się czynnością materialno-techniczną, określoną w art. 238 § 1 k.p.a., informującą stronę o sposobie załatwienia skargi. Wskazać należy, że zgodnie z postanowieniem NSA z 14 października 2010 r. II OSK 2020/10: Tryb skargowo-wnioskowy i postępowanie administracyjne oraz sądowo administracyjne to odrębne instytucje, w różny sposób realizujące przepisy konstytucyjne. Informacja o załatwieniu wniosku nie jest merytorycznym załatwieniem sprawy tylko czynnością materialno-techniczną.

Zwrócić należy uwagę, że w art. 226 Kodeksu postępowania administracyjnego przewidziano delegację dla Rady Ministrów do wydania rozporządzenia i określenia przepisów o organizacji przyjmowania i rozpatrywania skarg i wniosków. Na podstawie ww. delegacji ustawowej Rada Ministrów wydała rozporządzenie z 8 stycznia 2002 r. w sprawie organizacji przyjmowania i rozpatrywania skarg i wniosków, i w toku rozpoznawania wniosku z 30 lipca br. Wójt stosował się do ww. aktu prawnego, w szczególności akt ten nie nakazuje, aby udzielając odpowiedzi mającej charakter czynności materialno-technicznej czy i w jakim zakresie stosować ogólne przepisy k.p.a.

Dalej, zgodnie z art. 221 § 1 k.p.a. Zagwarantowane każdemu w Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej prawo składania skarg i wniosków do organów państwowych, organów jednostek samorządu terytorialnego, organów samorządowych jednostek organizacyjnych oraz do organizacji i instytucji społecznych realizowane **jest na zasadach określonych przepisami niniejszego działu. Art. 221 k.p.a. jest zlokalizowany w dziale VIII, zaś ogólne zasady k.p.a. są uregulowane w dziale I k.p.a.**

Powyższe znajduje potwierdzenie w orzecznictwie: Organ nadzoru zasadnie podkreślił to, że przepis art. 221 § 1 k.p.a. otwierający dział VIII. stanowi autonomiczną regulację względem postępowania jurysdykcyjnego poprzez sformułowanie "na zasadach określonych przepisami niniejszego działu". Przywołane sformułowanie akcentuje wolę ustawodawcy, aby tryb postępowania uregulowanego w dziale VIII. k.p.a. toczyło się według przepisów następujących po art. 221 § 1 k.p.a. Dowodzi temu także delegacja ustawowa zawarta w art. 226 k.p.a.: "Rada Ministrów wyda, w drodze rozporządzenia, przepisy o organizacji przyjmowania i rozpatrywania skarg i wniosków". Powoływane w zaskarżony rozstrzygnięciu nadzorczym rozporządzenie reguluje w sposób autonomiczny postępowanie związane z przyjęciem i rozpoznaniem środków z działu VIII. k.p.a. Należy zwrócić przede wszystkim uwagę na treść § 5 i § 8 ust. 1 i 2 rozporządzenia, które stawiają niewygórowane wymagania formalne dla skarg i wniosków.

Prawodawca tego aktu normatywnego ustanowił niezależnie od art. 64 k.p.a. okoliczności oraz tryb wzywania do uzupełnienia braków formalnych. Zasadnie zwrócił na to uwagę Wojewoda kwestionując uchwałę, o której orzekł nieważność. Stanowisko Wojewody jest tym bardziej uzasadnione, że gdyby przyjąć punkt widzenia Skarżącej o stosowaniu przepisu art. 64 k.p.a. doszłoby do absurdu rozwiązania, w którym mowa jest o dwóch sprzecznych trybach rozpatrywania skarg i wniosków. To z kolei przeczyłoby koncepcji racjonalnego prawodawcy. Ponieważ ustawodawca zobligował Radę Ministrów do wydania przedmiotowego rozporządzenia, należy uznać, że to właśnie w tym trybie uregulowanym w rozporządzeniu należy procedować skargi i wnioski (tak Wyrok WSA w Poznaniu z 7.07.2021 r., II SA/Po 228/21, LEX nr 3199092).

Z mającego zastosowanie działu VIII k.p.a. oraz wyżej cytowanego rozporządzenia nie wynika prawny obowiązek pouczenia o prawie do wniesienia skargi. Rada Gminy uznała, że Wójt nie naruszył prawa ani zasad postępowania administracyjnego, a organizacja wydarzeń kulturalnych i integracyjnych mieści się w katalogu zadań własnych gminy (art. 7 ust. 1 pkt 9 ustawy o samorządzie gminnym).

Niezależnie Komisja Skarg, Wniosków i Petycji w ramach postępowania prowadzonego w celu rozpatrzenia skargi nie ma możliwości zobowiązania Wójta do poprawy sposobu załatwienia wniosku.

Wobec powyższego skarga S. Ś. została uznana za bezzasadną.